

پژوهشی تاریخی در پناه قانون

ثبت آثار و بنای تاریخی در فهرست آثار ملی ایران یکی از حرکت‌های جدی و مؤثر در حفظ و حراست تپه‌ها و اینه تاریخی به شمار می‌اید.

سازمان میراث فرهنگی کشور از چندی پیش با توجه و تأکید بر امر خطیر و به منظور نگهداری بهینه و حفاظت دقیق‌تر آثار و یادمانهای تاریخی کشور، در ثبت آثار ملی سرعت و شتاب بیشتری یافته است و ظرف کumar از چنداه، پیش از دهها اثر و بنای تاریخی را در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسانده است.

مجله اثر به منظور اطلاع‌سازی و آشنایی خوانندگان و علاقمندان به میراث فرهنگی کشور، از این پس در هر شماره تعدادی از تپه‌ها و بنای تاریخی به ثبت رسیده را با شرح مختصر و توضیحات لازم چاپ و منتشر می‌کند:

رختشویخانه سنتی - زنجان

ثبت تاریخی ۱۷۴۷

۱۱ ستون به ارتفاع ۲/۷۰ متر به طور قرینه سالن رابه دو قسمت تقسیم نموده است. معمار، با اجرای ۱۲ توپزه در هر سقف، پوشش عرقچین هر چشم را بر آنها استوار نموده است.

محل شستشوی لباس به طور قرینه از ۴ واحد حوضچه و مجرای بین آنها تشکیل شده که ابتدای شستشو از انتهای جریان آب شروع شده و محل مخصوص شستن لباسهای الوده و مجراهای دیگر به ترتیب محل شستشو لباسها تمیزتر و آبخشی است. و اولین حوضچه از سر چشم به آب شرب استفاده کنندگان اختصاص یافته است.

مدرسه دارالفنون - تهران

ثبت تاریخی: ۱۷۴۸

مدرسه دارالفنون در ابتدای خیابان ناصر خسرو قرار گرفته و سنگ بنای آن در اوایل سال ۱۲۶۶ هـ. ق در زمینی واقع در شمال ارک نهاده شد. نقشه آن رامیرزا رضای مهندس ترسیم نمود و محمد تقی معمارباشی به ساختن آن اقدام کرد.

ساختمان بخش شرقی دارالفنون تا اواخر سال ۱۲۶۷ هـ به انجام رسید و بقیه آن تا اوایل سال ۱۲۶۹ پایان یافت.

بنای دارالفنون در حال حاضر دارای دو ورودی است که ورودی

بنای رختشویخانه که در بین بافت تاریخی شهر و محله معروف به با باجمال چوقوری قرار دارد، در سال ۱۴۴۵ هجری قمری احداث شده است. معمار این بناء، دو برادر به نام پایی مشهدی اکبر (معمار) و مشهدی اسماعیل (بنا) بودند.

بخش نخست رختشویخانه شامل میاده به ابعاد ۱۲×۳۳ متر، با فضای سبز و اعیانی به مساحت ۶۴ متر مربع شامل دو اتاق در جبهه شمالی است که محل سکونت سرایدار و مدیریت رختشویخانه را تشکیل می‌داده است.

بخش دوم فضاهای مربوط به امر شستشوی لباس است که خود شامل قسمتهای مختلف است. خزینه نامخزن جمع آوری آب به ابعاد ۱۱/۵×۱۷ و به ارتفاع ۸ متر است که سقف آن متصل از سه واحد طاق و توپزه است.

قسمتی از این مخزن به فضایی ش. ۱۰ تراس که مشرف به محل شستشو جهت اشراف کامل شدید است به اعمال استفاده کنندگان می‌باشد. اختصاص یافته است.

فضای اصلی رختشویخانه سالنی به ابعاد ۶۲×۱۳/۷۰ متر است که با پرسپکتیو بسیار زیبا طراحی و اجرا شده است. این فضا توسط

است و بنای آن با سبکی خاص به صورت منفرد شامل دو سالن بزرگ به ابعاد $۲۵\text{m} \times ۵\text{m}$ متر در طرفین بناء و سه اتاق در وسط و یک ایوان با تراس با ستونهای جانبی به ارتفاع ۵ متر مزین به سرستونهای گچبری در جلوی آنهاست. در پنجره‌ها کاملاً از چوب جنگلی ساخته شده، مصالح به کار رفته در بنا آجر است. در قسمت در ورودی ساختمان، استخر جانبی با سنگهای حجاری شده موجود می‌باشد. آب این استخر از چشمه‌ای تأمین می‌شود که به وسیله قنات از دامنه کوه اثار تا بدانجا منتقل شده است.

قلعه سب - سراوان ثبت تاریخی: ۱۷۵۱

روستای سب در ۱۰ km کیلومتری جنوب شرقی سوران و ۴۵ km کیلومتری جنوب غربی شهرستان سراوان واقع شده و قلعه بزرگ آن در محله قدیمی یا محله قلعه قرار گرفته است. از زمان ساخت قلعه اطلاع دقیقی در دست نیست ولی بر اساس گفته معمرین در اوخر دوره قاجاریه ساخته شده است.

معماری قلعه شامل دو قسمت است:

۱ - ساختمان اصلی قلعه: که تقریباً در مرکز حصار و متصل به ضلع شمالی قرار گرفته و به صورت مستطیل به ابعاد $۳۶\text{m} \times ۲۵\text{m}$ می‌باشد ولی هر چه بر ارتفاع آن افزوده می‌شود از حجم بناء کاسته می‌شود. در حقیقت به صورت هرم ناقص دو طبقه‌ای است که بر روی صخره‌ای طبیعی و نسبتاً مرتفع ساخته شده است. ورودی اصلی بنادر ضلع شرقی قرار دارد که با واسطه راهرویی به طول $۱۶/۵\text{ m}$ متراً به حیاط مرکزی قلعه راه می‌یابد. در اطراف حیاط اتاقهای ساخته شده که سقف آنها از تنها درختان نخل می‌باشد.

۲ - حصار قلعه به ابعاد $۷۴\text{m} \times ۴۸\text{m}$ متر و به عرض حدود ۳ متر است که حدود ۴۰ اتاق کوچک و بزرگ در اطراف حیاط و حصار قلعه ساخته شده است. نمای داخل و خارج ساختمان قلعه شامل تزیینات ساده خشتی است.

اصلی آن با سردر بلند و تزیینات کاشیکاری در ضلع شرقی و در کنار خیابان ناصرخسرو قرار گرفته است. ساختمان دارای حیاط مرکزی و بنای دوطبقه در تمامی اضلاع است.

در جبهه شمالی هر طبقه چهار اتاق، در جبهه جنوبی سالن آمفی تئاتر و نمازخانه قرار گرفته است. در جبهه غربی ۶ اتاق و در جبهه شرقی ۴ اتاق و یک سالن به ابعاد $۱۶\text{m} \times ۸\text{m}$ همچنین انبار تدارکات واقع شده است.

این بنادر حال حاضر مدرسه عالی تربیت معلم می‌باشد.

خانه امیر کبیر - تبریز ثبت تاریخی: ۱۷۴۹

خانه امیر نظام در محله ششگلان تبریز قرار دارد. تاریخ احداث بنای توجه به سبک معماری آن، به دوره قاجاریه و زمان حکومت نایاب‌السلطنه عباس میرزا می‌رسد که در دوره‌های بعد تغییراتی در آن صورت گرفته است.

زیربنای ساختمان ۱۲۰ m^2 مربع است که در دو طبقه ساخته شده است. در طبقه زیرین حوضخانه وسیعی با ستونهای سنگی و طاقهای آجری قرار دارد، که توسط کریدورهایی در طرفین به اتاقهای متعدد ارتباط می‌یابد. در طبقه بالا یک سالن بزرگ به ابعاد $۹/۵\text{m} \times ۱۱\text{m}$ با پنجره‌های مشبك ارسی مزین به شیشه‌های الوان دیده می‌شود. راهروهای طرفین این بالکن به ایوان سرتاسری رفیع با ۱۶ ستون زیبا منتهی می‌گردد. در طرفین این راهروهای اتاقهای متعددی احداث گردیده است.

خانه مشتمل بر دو حیاط بیرونی و اندرونی است که حیاط اندرونی در قسمت شمال خانه قرار دارد و با کوچه‌ای فرعی به خیابان عارف ارتباط پیدا می‌کند.

ساختمان کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی ایلام ثبت تاریخی: ۱۷۵۰

این بنادر خیابان آیت‌الله حیدری شهر ایلام واقع شده و از آثار اوخر دوره قاجاریه است. مساحت مجموعه بنا حدود ۱۵۰ هزار متر مربع

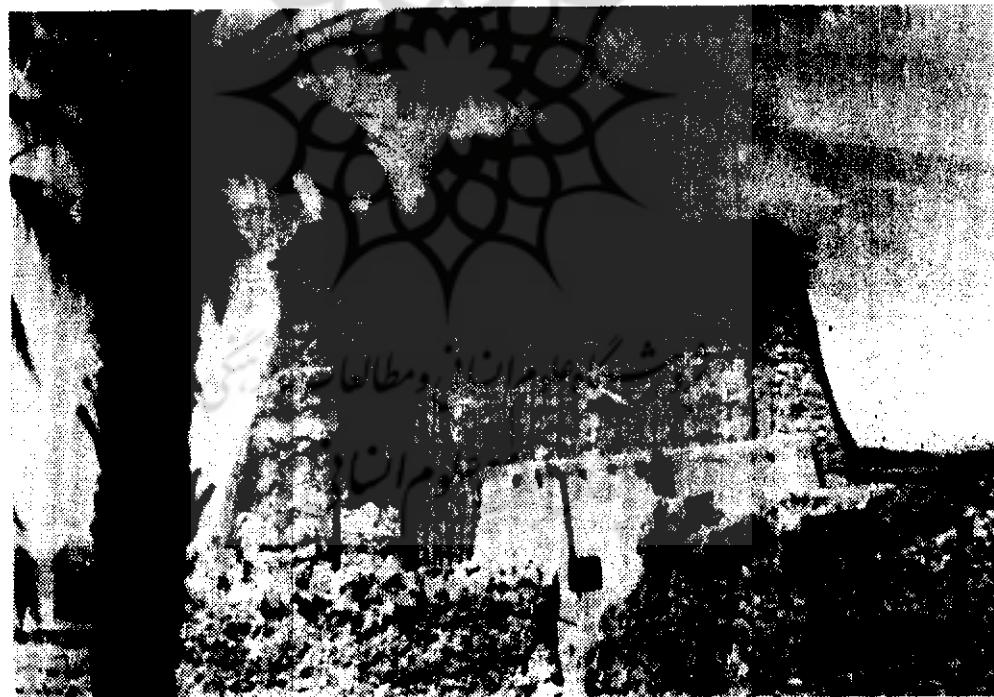
زنجان - رختشویخانه

تبریز - خانه امیر کبیر

ایلام - ساختمان مرکز تحقیقات کشاورزی

سرخان - قلعه سب سرخان

خانه دکتر رضا اعلم - اصفهان

ثبت تاریخی: ۱۷۵۲

خانه دکتر اعلم در خیابان عبدالرزاق سعد پشت بارو، مجاور مسجد تل عاشقان قرار گرفته است. این بنای دامت امین التجار از تجار بنام اوامر دوره قاجار و پدر حاجیه خانم آنچن اولین بنوی مجتبه‌ایران بنا شده است.

ایوان این خانه دارای شش ستون آرکیتیو است که دو ستون آن با ارتفاع بیشتر در وسط و چهار ستون دیگر صورت زوج در طرفین ایوان قرار گرفته‌اند. در ضلع شمالی، سازه هفت دری قرار گرفته و در دو طرف شاه نشین آن دو فضای کوچک فراز دارد. یک هفت دری ضلع جنوبی را اشغال کرده که سفره است. این اتاقها دارای تزیینات گچبری، آینه‌کاری، نقاشی کن و مرغ روی گچ، نقاشی روی شیشه و ارسی‌های بسیار زیبا است. رسن هفت دری دارای ورودی شرقی و غربی با درهای چهار لولت است.

حمام وزیر - اصفهان

ثبت تاریخی: ۱۷۵۳

حمام وزیر در منتهی الیه محله تاریخی دردشت و در کوچه حاج محمد مجعفر آباده‌ای قرار گرفته است و جزوی از یک مجموعه شامل بازارچه - تیمچه و کوی وزیر بوده است به موجب سنگ نوشته موجود در حمام، بانی این مجموعه بکی از وزرای دوره سلطنت شاه عباس دوم صفوی است.

بنابه شیوه حمامهای زمان خود نائل گرفته و از سطح کوچه پایین تر است و شامل سربینه، خزینه، کاور و چاه منبع است. طاقها گنبدی شکل با نورگیری در سقف است. این حمام دارای تزیینات کاشیکاری بسیار زیبا بوده که در قسمه‌ای این کاشیکاری مزین به تقویش می‌باشد که هنوز بخششانی را آن باقی مانده است.

مدرسه جلالیه

ثبت تاریخی: ۱۷۵۴

این بنا در محله احمدآباد روی ساختمان گلزار قرار گرفته است. مدرسه جلالیه در زمان شاه سلطان حسین صفوی به وسیله

جلال الدین محمد حکیم ساخته شده است. کتیبه سردر مسجد مورخ به سال ۱۱۴۱ هجری قمری است. بانی بنا در سال ۱۱۲۱ هجری وفات یافته و در سردابی در زیر اتاق هشت گوش مدرسه مدفون گردیده است.

مدرسه دارای دو محور تقارن عمود بر هم است. دسترسی به فضاهای توسط حیاط مرکزی صورت می‌گیرد. سردر ورودی کاشیکاری مدرسه به وسیله یک هشتی به صحن مرتبط می‌گردد. مدخل نمازخانه مدرسه نیز به این هشتی باز می‌شود. حیاط مدرسه مستطیل شکل است که در ضلع شرقی و غربی هر کدام، چهار حجره قرار گرفته و در ضلع جنوبی دو حجره در دو طرف هشت ورودی و در جبهه شمالی، یک فضای هشت گوش در وسط که زیر آن مدفن بانی مدرسه است و دو حجره در دو طرف آن واقع شده است. سردر مدرسه با مقرنسکاری ظریف و زیبا تزیین شده و دارای کتیبه‌ای به خط ثلث سفید بر زمینه آبی لاچوردی است. این بنا در سال ۱۳۴۴ به تصرف وقف درآمده و هم‌اکنون در اختیار طلاب علوم دینی قرار دارد.

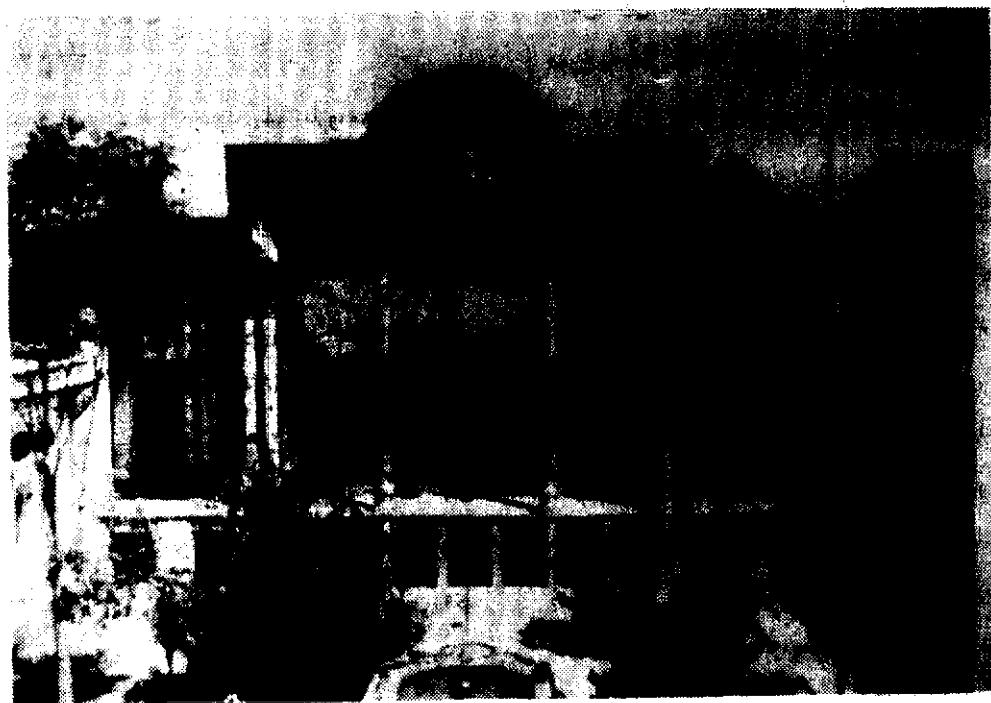
مسجد صفا - اصفهان

ثبت تاریخی: ۱۷۵۵

این مسجد در محله شاهجهان و نزدیک بقعه شاهجهان قرار دارد و با توجه به کتیبه سردر، مسجد در سال ۱۲۹۰ هجری قمری به دست سید محمدعلی بن محمدباقر گلستانه اتمام یافته است. کتیبه سردر به خط ثلث اثر محمد تقی بن محمد ابراهیم است. ورودی مسجد که در قسمت شرقی بنا قرار گرفته توسط یک هشتی به صحن متصل می‌گردد.

مسجد دارای یک حیاط موزکی، و به فرم دو ایوانی است. این ایوانها در شمال و جنوب صحن واقع شده‌اند. کتیبه ایوان جنوبی مسجد بخط بنایی شامل سوره اخلاص و آیه وان بکاد و با تاریخ ۱۲۹۱ هجری قمری است.

شبستان مسجد در قسمت غربی صحن واقع شده و دارای ۸ ستون دور آجری است. بر دو لنگه در شبستان تاریخ ۱۲۸۹ دیده می‌شود. محراب مسجد دارای تزیینات معقلی و کاشیکاری و

اصفهان - خانه دکتر رضا اهل

اصفهان، مدرسه جلالی

کتیبه‌ای به خط ثلث سفید بر زمینه لاجوردی شامل صلوات بر چهارده معصوم و تاریخ صفر ۱۲۹۰ هجری قمری است.

خانه جلالی (معروف به شیخ بهایی) - اصفهان

ثبت تاریخی: ۱۷۵۶

این اثر تاریخی در خیابان عبدالرازق کوچه ابواسحاقیه همچوار مسجد جامع اصفهان واقع شده و از نظر معماری و سبک ساختمانی، سه دوره مشخص صفوی، قاجار و اوایل پهلوی در آن قابل تمایز است.

خانه دارای حیاط مرکزی و چهار چبه ساختمان است. قسمت شمالی خانه از آثار دوره قاجار شامل یک سالن مرکزی پنج دری با پنجره‌های ارسی و تزیینات آیینه کاری، چیری و نقاشی است. دو راه پله در طرفین سالن قرار دارد که در انتهای راهروی منشعب از پله‌های مذکور دو پلکان وجود دارد. پلکان راهروی شرقی به زیرزمین و پلکان راهروی غربی به اتاق فرمانی غربی سالن مرکزی ارتباط دارد.

جبهه شرقی شامل آشپزخانه و ورودی و یک سالن سه دری با تزیینات و مقرنسکاری و پنجره‌های ارسی با شیشه‌های رنگی، و راهروهای طرفین آن است. این بخش از آثار دوره صفویه است. در جبهه جنوبی در دو طبقه ساختمانی ادوه پهلوی با تزیینات بسیار زیبا در اتاق مرکزی قرار دارد. تزییناتی ساند مقرنسکاری، قطار بندی و آیینه کاری در اتاقهای مرکزی سه جبهه شمال شرقی و جنوبی دیده می‌شود.

امامزاده قاسم - الیکودرز

ثبت تاریخی: ۱۷۵۷

در فاصله چهار کیلومتری شمال غربی شهر الیکودرز در روستای امامزاده قاسم، بقیه مشهور به امامزاده قاسم واقع شده است. به نظر می‌رسد که بنا در دو دوره ساخته شده باشد. دوره اول مربوط به احداث بنا است که متألق تاریخ در ورودی آن، قبل از سال ۷۳۸ هجری صورت گرفته است. دوره دوم ملحقاتی است که بعداً در قرن نهم و حدود سال ۸۵۰ هجری انجام یافته است.

ساختمان امامزاده در محوطه‌ای باز و ببروی بلندی واقع شده و سردر ورودی با طاق بلند و کشیده در جبهه شرقی آن قرار گرفته است و دارای تزیینات کاشیکاری معرق بسیار زیبایی است.

پلان حیاط به صورت هشت ضلعی است که در چهار جهت اصلی آن چهار ایوان بلند با پوشش طاق و تویزه واقع شده و در چهار جهت فرعی به ترتیب جنوب شرقی ورودی حیاط، شمال شرقی و شمال غربی راه‌پله‌های طبقه دوم و جهت جنوب غربی به اتاقها و دهليزهای جنوبی متصل می‌گردد.

پلان بقیه به صورت چلبی است که پلان مرکزی در بالا تبدیل به ۸ و سپس ۱۶ ضلعی و دایره گردیده و گنبد ببروی آن قرار می‌گیرد. گنبد خارجی به صورت ۱۶ ترک هرمی است.

ورودی بقیه دارای در بسیار نفیسی با فرم گرمه‌بندی است و تاریخ فی شهر محرم الحرام سنه ثمان و ثلاثین و سبع ماهه را نشان می‌دهد.

دو صندوق نفیس با تاریخ ۸۵۰ هجری قمری بر روی قبر امامزاده قاسم و امامزاده زید مدفونین بنا قرار دارد.

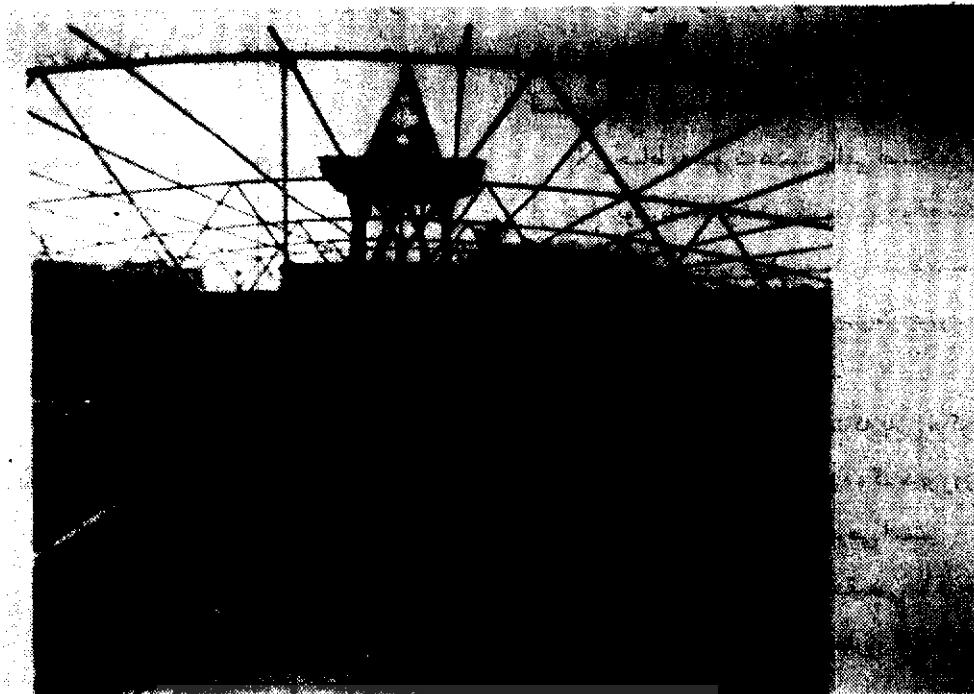
شهر توسراب مجموعه ارگ و برج و بارو

ثبت تاریخی: ۱۷۵۸

محلی که اکنون به شهر توسراب شهرت یافته محوطه‌ای است محصور در بارو و برجهای گلی که در ۳۵ کیلومتری شمال غرب شهر مشهد واقع شده است.

همچنان که از متون تاریخی بر می‌آید توسراب ناحیه‌ای شامل شهرکهای طابران و نوقان بوده و محتمل است که طوس فعلی همان طابران باشد که در قرن چهارم هجری از بزرگترین شهرهای این نواحی به شمار می‌رفته و برج و باروی عظیم داشته است. در پاره‌ای از متون نیز نوشته‌اند که نوقان مرکزیت طوس را داشته و در قرن دوم حمیدبن قحطیه در نوقان باغ و کاخی احداث کرده بود. توسراب همچون شهرهای دیگر خراسان در حمله مغول آسیب فراوان دید و در سال ۷۹۱ در هجوم جلال الدین میرانشاه تیموری مهلكترين ضربه‌ها را تحمل کرد.

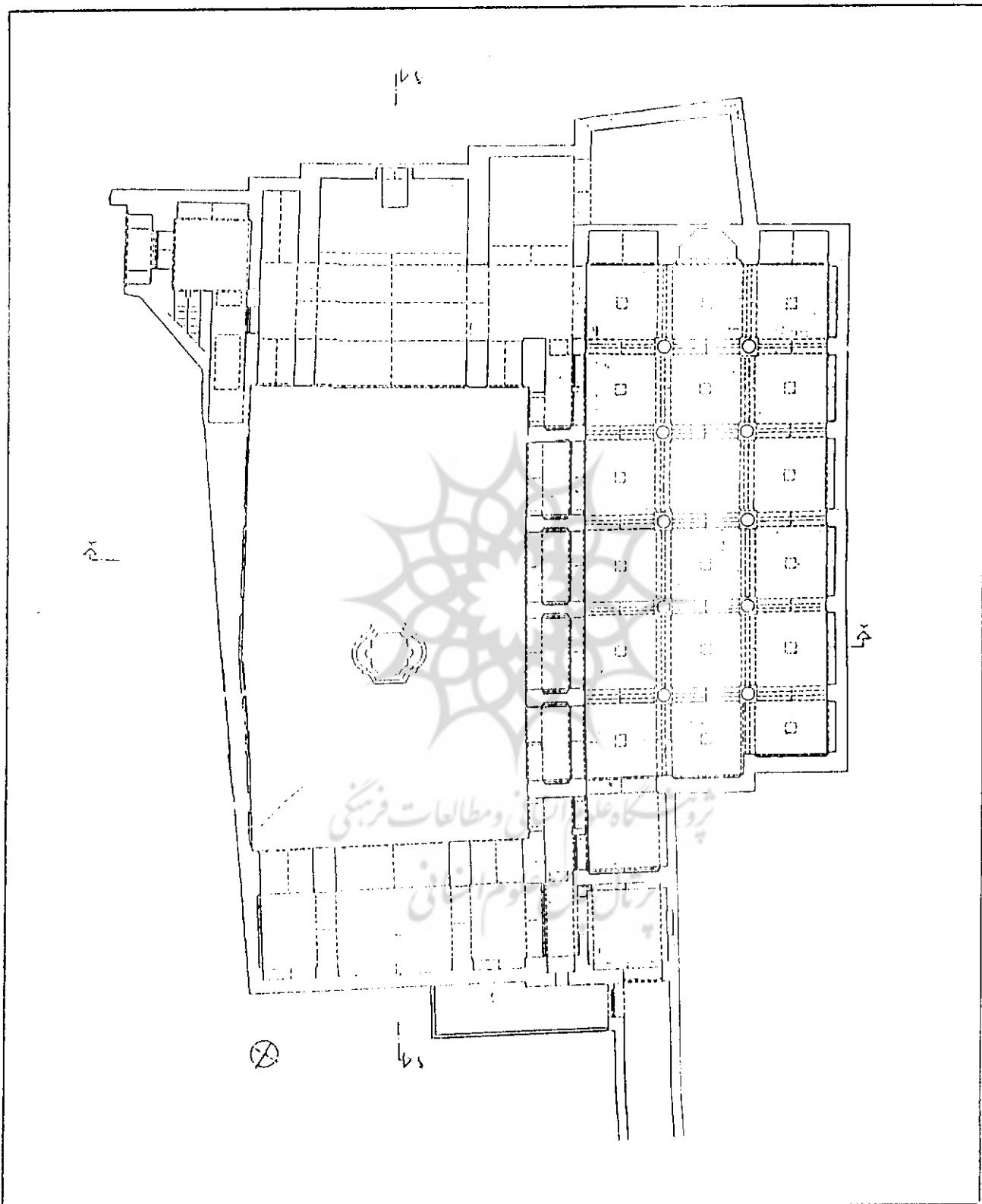
محمد حسن خان اعتمادالسلطنه در سال ۱۲۰۱ هـ ق

اصفهان - مسجد صفا

اصفهان - خانه جلالی

نقشه - مسجد صفا، اصفهان

این مسجد دارای دو محراب کاشیکاری است. مسجد دارای موقوفاتی چون دکاکین و منازل اطراف مسجد می‌باشد.

مسجد خوزان - خمینی شهر

ثبت تاریخی: ۱۷۶۱

این بنا در محله فتح آباد واقع در خیابان شریعتی خمینی شهر قرار گرفته است. از ظواهر امر چنین برمن آید که مسجد از دوره‌های سلجوکی - ایلخانی و قاجار نشانه‌هایی از خود حفظ نموده است. نمای فعلی داخلی شامل تزیینات دوره صفوی است و یک شبستان الحاقی نیز از دوره قاجار است. کتیبه‌ای که در دالان ورودی قرار دارد مورخ به سال ۱۱۰۸ هجری قمری است مسجد به صورت چهار ایوانی شامل دو ورودی در قسمتهای جنوب غربی و شمال شرقی است. صحن مریع شکل و در چهار ضلع، ایوانها به صورت قرینه روپروری یکدیگر واقع شده‌اند. دو شبستان کوچک در طرفین گنبدخانه و یک شبستان باسی ستون سنگی با مقطع هشت ضلعی که از الحالات دوره قاجار است پشت ایوان غربی قرار گرفته‌اند. مسجد دارای یک گلدسته با نمای تزیینات کاشیکاری است. تزیینات نمای داخلی صحن مسجد به شیوه معقلی و سقف ایوانها با اسلیمی و نقوش هندسی سبک صفویه نقاشی شده است.

بنای میرزبیر - سیرجان

ثبت تاریخی: ۱۷۶۲

به فاصله ۳۵ کیلومتری شمال شرقی سیرجان حدود ۱۵۰ متری شرق روستای شریف‌آباد قهستان بر روی تپه‌ای قرار گرفته است. بر اساس کتیبه گچبری محراب، بنا متعلق به سال ۷۵۱ هجری قمری و دوره حکومت آل مظفر است.

بناكه به اقوالی بر روی قبر شخص عارفی به نام میرزبیر احداث گشته دارای پلان مربعی به ابعاد ۹ متر است. قطر دیوارهای سنگی آنها ۲ متر و فضای داخلی 7×7 متر و ارتفاع آن حدود ۸ متر است. بنای میرزبیر با قلوه سنگ و ملات گچ ساخته شده است. در حاشیه بالای بقعه کتیبه‌ای به خط ثلث به صورت برجسته دورتا دور بنابه چشم می‌خورد که بر آن آیه ۱ تا ۸ سوره مبارکه فتح

می‌نویسد: باره شهر طوس که یک فرسخ طول و یکصد و شش برج داشته و قلعه شهر هشت‌صد ذرع دور آن بوده و خندق که برگرد قلعه بوده است.

با توجه به بررسیهای باستان‌شناسی به عمل آمده در توپ در درون حصار و برج و باروی توپ سه روتای نه چندان بزرگ قرار داشته‌اند که امروز به اراضی مسطح و زمینهای مزروعی تبدیل شده‌اند.

خانه آزاده - چالشتر

ثبت تاریخی: ۱۷۵۹

این بنا در روستای چالشتر از توابع شهر کرد قرار گرفته است. از نظر ویژگیهای معماری در این بنا سه نوع بافت متمایز وجود دارد.
۱ - جبهه غربی در دو طبقه مربوط به اوخر دوره زندیه به تاریخ ۱۲۰۶ هق

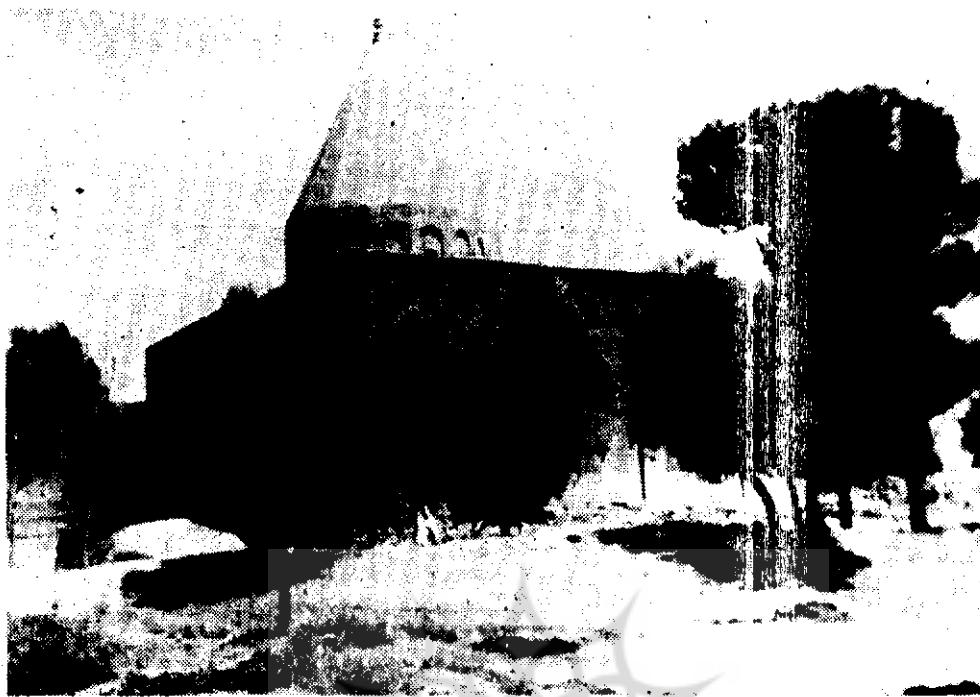
۲ - جبهه جنوبی شامل سه سردر اصلی و دالان که بر اساس کتیبه سنگی موجود در بالای ورودی در سال ۱۳۰۷ ه ساخته شده است.

۳ - جبهه شرقی و شمالی از آثار اوایل نیم قرن اخیر است. بنا دارای حیاط مستطیل شکلی است که در اطراف آن اتفاقهای متعدد احداث گردیده است. تزیینات این بنا را ارسیهای پنجره‌های مشک، درهای گره چین، گچبریهای سقف، آینه کاری در سقف و گچبریهای دیواری و سربخارهای تشکیل می‌دهند. همچنین بر روی تمامی درهای قسمت متأخر کاربرد هنرهای روی چوب در آفرینش نقوش مختلف شیشه خور مشاهده می‌گردد.

مسجد قندی - تهران

ثبت تاریخی: ۱۷۶۰

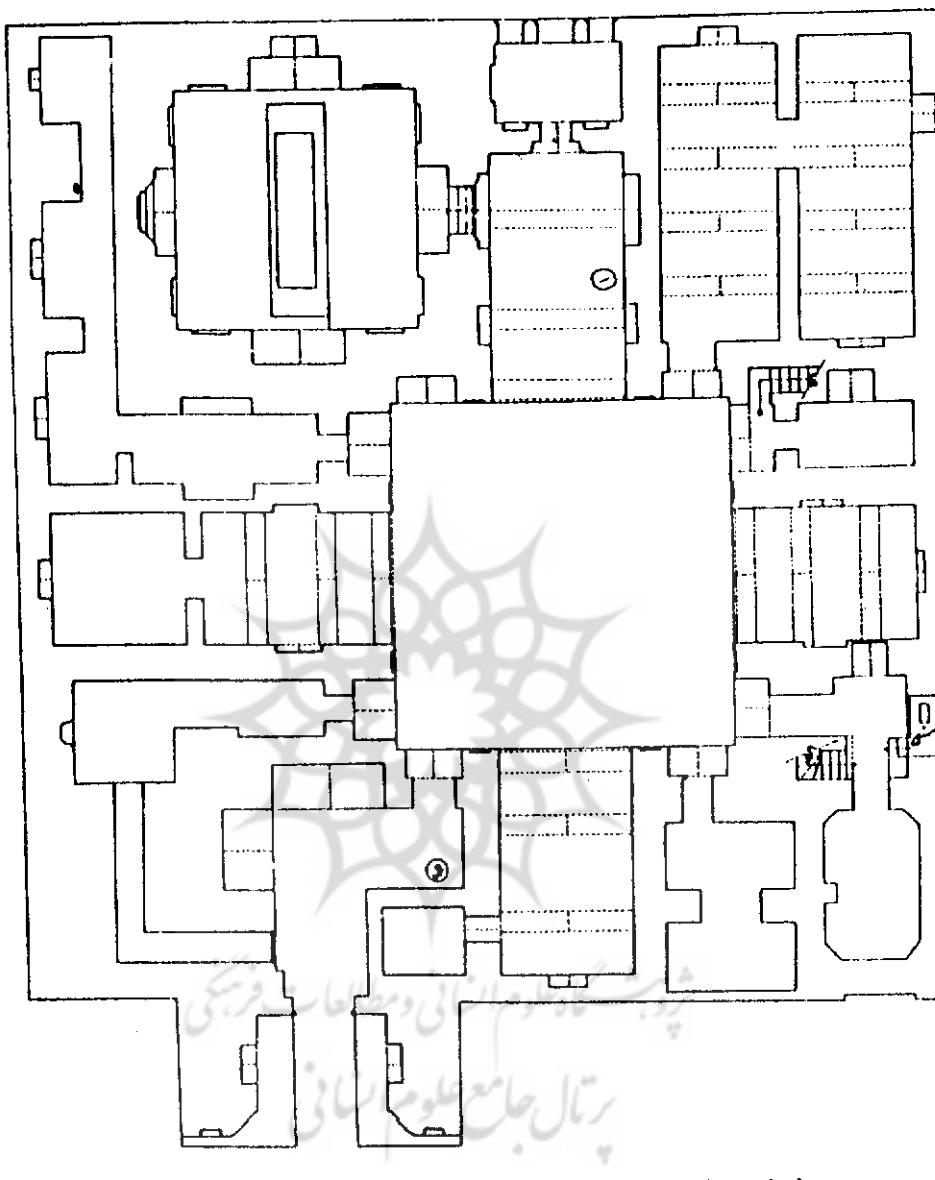
این مسجد در محله خانی آباد خیابان تختی واقع شده واز آثار دوره قاجاریه به شمار می‌رود. این بنا توسط حاج آقا سید‌هاشم هاشمی مشهور به قندی از تجار بزرگ قند در بازار تهران ساخته شده است. بنا دارای صحن، ایوان و شبستان بزرگی است. شبستان در بخش جنوبی حیاط و پشت ایوان واقع شده دارای نه ستون سنگی و پوششی با گسدهای عرقجیین نامصالح آجر است.

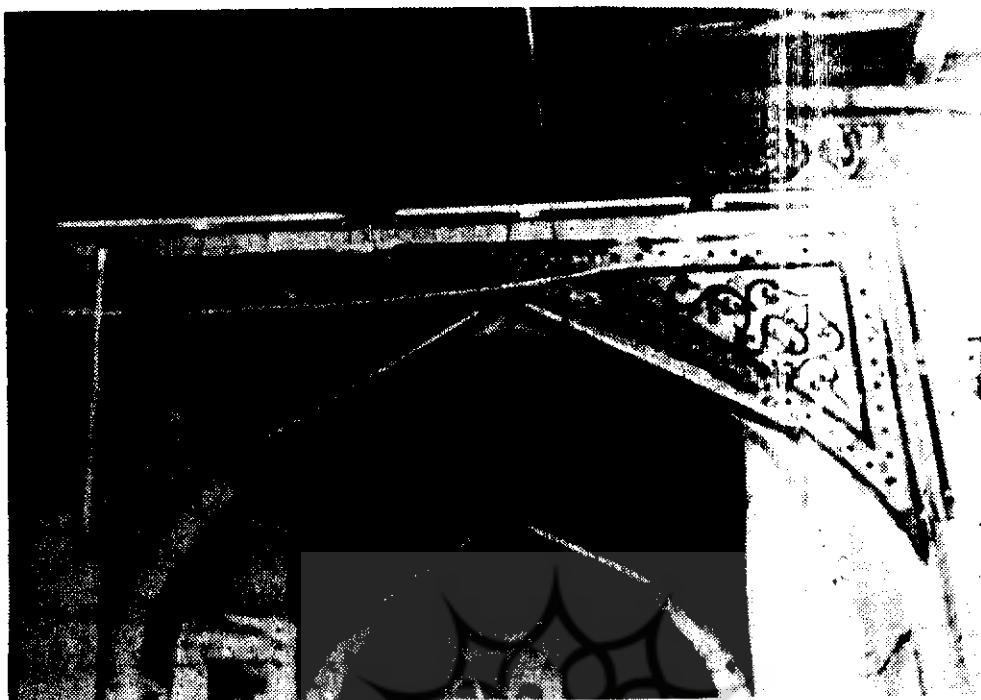
البگودرز - امامزاده قاسم

چالشتر - خانه آزاده

نقشه امامزاده قاسم، الحکم در

تهران - مسجد قندی

خسین شهر - مسجد سوزان

گچبری شده است.

زیباترین تزیینات و کتیبه‌ها در محراب بنایه چشم می‌خورد که شامل کتیبه‌هایی از آیات قرآنی و کتیبه‌ای به سال ۷۵۱ هجری قمری است.

کاروانسرای ایوانکی - گرمسار

ثبت تاریخی: ۱۷۶۳

کاروانسرای ایوانکی به فاصله یک کیلومتری شهر ایوانکی از توابع شهرستان گرمسار واقع شده است و از آثار دوره صفویه به شمار می‌رود.

کاروانسرای ایوانکی همانند کاروانسراهای دیگر دارای یک ورودی، صحن مستطیل شکل به ابعاد $۳۷/۲۰ \times ۳۱/۷۰$ متر و چهار ایوان می‌باشد. در ورودی در شرق کاروانسرا قرار گرفته. در هر ضلع ۶ اتاق دیده می‌شود که در طرفین هر ایوان سه اتاق، در مجموع ۲۴ اتاق در اطراف صحن احداث گردیده است. در پشت اتاقها و ایوانهای شمالی جوبی اصطبل بزرگ و سراسری واقع شده که مدخل وردهای آنها در زوایای اضلاع شمالی جنوبی قرار دارد.

عمارت کلاه فرنگی - رشت

ثبت تاریخی ۱۷۶۴

عمارت کلاه فرنگی در ضلع جنوبی پارک قدس (محتشم) رشت واقع شده است. بانی پارک و عمارت صادق اکبر محتشم الملک ملقب به سردار معتمد از مالکین و حکام گیلان در صدر مشروطیت می‌باشد. مساحت تقریبی پارک ۱۵۷۰۰ متر مربع بوده و با توجه به حیابان بندیها و دقت در ترتیب فواصل درختکاری یکی از پارکهای

زیبای ایران به شمار می‌رود.

ساختمان عمارت به صورت سه طبقه و با پلان هشت ضلعی و زائدۀای مستطیل شکل است. صالح به کار رفته در بنا آجر و چوب است و پوشش بام آن راسفال خمره‌ای شکل تشکیل می‌دهد. دور تا دور طبقه اول به صورت ایوان و طبقه دوم به صورت بالکنی چوبی است که ۶۸ ستون چوبی این بالکن و بام ساختمان را نگهداشت‌هاید. مساحت طبقه اول و دوم ۱۶۲ متر مربع است و طبقه سوم که اتاق کوچکی است با بالکن اطراف ۲۵ متر مربع مساحت دارد. از عوامل تزیینی بنایه عواملی می‌توان چون سرشاره‌های ستونها، اشکهای جلوی دامنه بنا، دستکها و نرده بالکن اشاره کرد.

ساختمان موزه ملی ایران

ثبت تاریخی: ۱۷۶۵

ساختمان در داخل محدوده بافت قدیم و در کنار خیابان امام خمینی حد فاصل خیابانهای فردوسی و حافظ واقع شده است. احداث بنا در سال ۱۳۱۳ با طرح و نقشه آندره گدار معمار و باستانشناس فرانسوی در قطعه زمینی به مساحت ۵۵۰ متر مربع به همت وزارت معارف وقت با الهام از معماری سنتی آغاز شد و در سال ۱۳۱۶ هـ. ش. خاتمه یافت. سردر ورودیها با الهام از طاق کسری در مدائی، پنجه‌ها و نحوه آجر چینی و رنگ آجرهای خوردار از طرح معماری دوره ساسانی، سلجوقی است.

این موزه که قدیمی‌ترین موزه موجود در ایران و یکی از چند موزه مشهور جهان است علاوه بر اتاقهای اداری پژوهشی، دارای دو سالن بزرگ نمایش، دو تالار گنجینه، یک سالن سخنرانی و یک کتابخانه می‌باشد.

سیرجان - بنای میرزیبر

کاروانسرای ایوانکی